

KERESZTÉNY IKONOGRÁFIA A KORTÁRS MAGYAR KÉPZŐ- ÉS IPARMŰVÉSZETBEN

Válogatás a Kecskeméti Képtár gyűjteményéből

A tárlat nagy részben új szerzeményi kiállítás, hiszen néhány mű kivételével (Tóth Menyhért, Somogyi Győző, Kalmárné Horóczy Margit és Berki Viola alkotásai) az elmúlt évtized képtári gyűjtésének eredményeit tárjuk a nagyközönség elé. A kiállítás azt is érzékelteti, hogy az évek óta meglévő pénzügyi nehézségek ellenére, mennyire lehet tervszerű és kellő mértékű a gyűjteményfejlesztés. Módszertani értelemben (gyarapodási keret hiányában) a művészettörténész gyakorlatilag „koldulni” kénytelen, a művészeket kell meggyőzni, hogy ajándékozzák műveiket a képtárnak. Az elmúlt 11 évben – 1997 augusztusa óta dolgozom Kecskeméten – az ajándékozás volt a fő gyarapítási módszer, s sikerült is ennek révén viszonylag jelentős mennyiségű (több mint 300), többségében a gyűjteményhez méltó, értékes alkotásokat szereznünk. A metódus része, nélkülözhetetlen alapja az általunk megrendezett időszaki, főleg csoportos kiállítások. A módszer azonban nem tartható hosszú távon, hiszen az teljességgel a muzeológus elszántságán, könyörgési (szemben: érvelési) hatékonyságán és a művészek adakozókedvén múlik, így minden alaposág ellenére sem lehet mentes az esetlegességtől és a véletlenszerűségtől. Mindamelllett, mivel általában a művészettörténésznek van némi köze a kiállítások összeállításánál, a gyűjtemény a szakember érdeklődési körét is tükrözi. Esetünkben így a hozzánk kötődő kortárs gyűjtemény három fő összetevője a keresztény ikonográfia jegyében született alkotások, az iparművészet átlagosnál nagyobb súlya, illetve a kortárs magyar zománcművészeti alkotások jelenléte.

Vásárolni, az ország többi kiemelkedő jelentőségű gyűjteményéhez hasonlóan, csak pályázati pénzekből tudunk az elmúlt években, de ennek mértéke, természetesen, messze nem elegendő. Mindenesetre, többségében a Nemzeti Kulturális Alap segítségével lebonyolított vásárlások esetében is elsősorban a keresztény ikonográfia jegyében fogant kortárs magyar művészeti alkotásokra koncentráltunk.

Jelen kiállítás a 2. válogatás a témában (az elsőt a Pesterzsébeti Múzeum Gaál Imre Galériájában rendezhettem meg 2005-ben). Az összes műnek, melyeket főleg az I–III. Kortárs Keresztény Ikonográfiai Biennále alkalmával gyűjtöttem, csupán egy részét mutatjuk be ezúttal. Olyan kitűnő művészek alkotásait tárjuk Önök elé, mint Aknay János, Balanyi Károly, Ballonyi Pál Margit, H. Barakonyi Klára, Bohus Áron, Dobos Éva, Dréher János, Fabók Gyula, Gáll Ádám, Ganczaugh Miklós, Kántor János, Katona Katalin, Katona Szabó Erzsébet, Károlyi András, Kecseti Gabriella, Kemp Zsuzsa, Kertészfi Ágnes, Kótai József, Kovács Ferenc, Kőmíves István, Kun Éva, Lieb Roland Ferenc, Madarászné Kathy Margit, Makrai Zsuzsa, Makkai Márta, Máté János, Mocsári Mária, Olajos György, Orient Enikő, Petri Ildikó, Prutkay Péter, Remsey Flóra, Sándor Edit, Schéffer Anna, Stefániay Edit, Stefanovits Péter, Szekeres Erzsébet, ifj. Szlávics László, Szűcs József, Tóth Csaba, Tóth István „Bogyó”, Varga Patrícia Minerva, Vén Zoltán, Wagner János, Zsigmond Aranka.

ifj. Gyergvádesz László
művészettörténész

*A kiállítások megtekinthetők augusztus 31-ig,
hétfő kivételével naponta 10–17 óráig.*

Fk.: Laczkó János megyei múzeumigazgató

MADARÁSNÉ KATHY MARGIT

MEGHÍVÓ

„CIFRAPALOTA”

Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat
Katona József Múzeumának Képtára és
Kiállítóhelye

tisztelettel meghívja Önt és barátait

Szent Pál a képzőművészetben

címmel megrendezett
kamarakiállításának és a

Keresztény ikonográfia a kortárs magyar képző- és iparművészetben

Válogatás a Kecskeméti Képtár gyűjteményéből
címmel megrendezett kiállításának
megnyitójára

2008. június 29-én, vasárnap, 16 órára
a Cifrapalotába
(Kecskemét, Rákóczi út 1.)

A kiállításokat köszönti:

Bányai Gábor

a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés elnöke

A kiállításokat megnyitja:

dr. Bábel Balázs

kalocsa-kecskeméti érsek

A kiállításokat rendezte:

ifj. Gyergyádesz László

művészettörténész

SZENT PÁL A KÉPZŐMŰVÉSZETBEN

A Szent Pál-emlékév tiszteletére rendezett
kamarakiállítás a pogányok apostolának alakját
igyekszik közelebb hozni képzőművészeti
ábrázolások segítségével.

A KIÁLLÍTOTT MŰVEK LISTÁJA

Baja, belvárosi plébániatemplom

- ▶ Ismeretlen ötvös: Szent Péter és Pál ereklyetartó,
19. század közepe (aranyozott ezüst, öntött, trébelt, vésett,
cizellált)

Budapest, Szépművészeti Múzeum

- ▶ Gerrit Claesz. Bleker (1610 körül–1656):
Szent Pál és Barnabás Lystrában (rézkarca)
- ▶ Giovanni Benedetto Castiglione (1609–1664): Szent Péter
és Szent Pál holttestének megtalálása (rézkarca)
- ▶ Galgano Cipriani (1775–1857 után), Guido Reni után:
Szent Péter és Szent Pál (rézkarca)
- ▶ Adriaen Collaert (1560–1618): Saul megtérése; Szent Pál és
Silas; Szent Pál menekülése Damaszkuszból (rézmetszetek)
- ▶ Giuseppe Foschi (műk. 1743–1778), Domenico Maria
Fratta után: Szent Pétert és Szent Pált a vesztőhelyre viszik,
1765 (rézkarca)
- ▶ Jean Le Pautre (1618–1682): Szent Pál és Silas (rézmetszet)
- ▶ Stefano Mulinari (1741 körül–1790 körül), Raffaello után:
Szent Pál Athénban prédikál (rézkarca, aquatinta)
- ▶ Marco Alvise Pitteri (1702–1786), Giovanni Battista
Piazzetta után: Szent Pál, 1742 (rézmetszet)
- ▶ Giovanni Paolo Panini (1691–1765):
Szent Pál prédikációja Anthénban (olaj, vászon)

Budapest, dr. Szilárdfy Zoltán gyűjteménye

- ▶ Gottfried Bernhard Göz: Szent Pál, 1740 körül (rézmetszet)
- ▶ Johann Christoph Winkler: Szent Pál, 1760 körül (rézmetszet)
- ▶ Ismeretlen művész: Jópásztor Jézus Szent Péter és Pál
apostollal, 1860 körül (chromolitográfia)
- ▶ 19. századi ismeretlen művész: Szent Pál (bronz plakett)

Kecskemét, piarista templom

- ▶ Ismeretlen 18. századi mester:
Szent Péter és Szent Pál festett faszobra

Kecskemét, Virágh Pál műgyűjtő

- ▶ Ismeretlen 18. századi mester: Szent Pál festett faszobra

Sükösd, róm. kat. plébániatemplom

- ▶ Ismeretlen 18. századi mester: Szent Pál szobra
(festett hársfa)

Róma, San Paolo fuori le Mura

„Három okát adhatjuk annak, hogy Pál megtérését miért ünnepeljük meg más szenteknél inkább. Először a példa miatt, hogy bármily nagy bűnös legyen is valaki, ne veszítse el reményét a megbocsátásra, látva, hogy amilyen nagy bűnös volt Pál, oly nagy kegyelmet kapott. Másodszor az öröm miatt, mert amekkora gyásza volt az Egyháznak az üldözésben, oly nagy lett öröme Pál megtérésében. Harmadszor a csoda miatt, amit az Úr cselekedett övele, midőn legvadabb üldözőjéből leghűségesebb hirdetőjévé tette.”

(*Jacobus de Voragine: Legenda Aurea*)